

Dosarul nr. 1ra- 817/2015

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

22 septembrie 2015

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecînd în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Boris Druță în numele inculpatului și de către inculpatul Grigoraș Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Grigoraș Vitalie Valeriu, născut la
13 august 1974, domiciliat satul Ciopleni,
raionul Criuleni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.11.2014-18.01.2015;

Instanța de apel: 23.02.2015-03.04.2015;

Instanța de recurs: 10.06.2015-22.09.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 28 ianuarie 2015, Grigoraș Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201/1 alin.(3) lit. a) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, inculpatul Grigoraș Vitalie prin rechizitoriu se învinuiește în aceea, că la 04 august 2014, aproximativ la ora 07.00, avînd scopul de a omorî, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a pătruns prin geam în casa fostei soții Grigoraș Tatiana, cu care se află în relații ostile, situată în satul Ciopleni, raionul Criuleni, unde în timp ce ultima dormea a apucat-o de păr și cu un cuțit de bucătărie pe care îl avea asupra sa, i-a aplicat lovituri în regiunea cutiei toracice, cauzîndu-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de plăgi tăiate penetrante a cutiei toracice,

pneumothorax pe dreapta, însă din motive independente de voința lui nu și-a putut duce intenția criminală pînă la capăt, deoarece Grigoraș Tatiana a opus rezistență după care au intervenit și fiicele minore care au curmat acțiunile lui criminale îndreptate spre săvîrșirea infracțiunii de omor în privința Tatiane Grigoraș.

2.1. Organul de urmărire penală a calificat fapta inculpatului în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal - tentativa de omor asupra unei persoane, acțiune îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea infracțiunii de omor asupra unei persoane, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grigoraș Vitalie să fie condamnat în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal la 11(unsprezece) ani și 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În susținerea apelului s-a invocat că, prima instanță la recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 201/1 alin.(3) lit. a) Cod penal nu a luat în considerație toate împrejurările în care a fost săvîrșită fapta care demonstrează că inculpatul avea intenția la săvîrșirea omorului intenționat față de Grigoraș Tatiana, însă din cauze independente de voința sa nu și-a realizat scopul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015 a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Grigoraș Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal la 11 (unsprezece) ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor administrate de instanța de fond, a constatat că:

Inculpatul Grigoraș Vitalie la 04 august 2014, aproximativ ora 07.00, avînd scopul de a omorî, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a pătruns prin geam în casa fostei soții Grigoraș Tatiana, cu care se afla în relații ostile, situată în satul Ciopleni, raionul Criuleni, unde în timp ce ultima dormea a apucat-o de păr și cu un cuțit de bucătărie pe care îl avea asupra sa, i-a aplicat lovituri în regiunea cutiei toracice, cauzîndu-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de plăgi tăiate penetrante a cutiei toracice, pneumotorax pe dreapta, însă din motive independente de voința lui nu și-a putut duce intenția criminală pînă la capăt, deoarece Grigoraș Tatiana a opus rezistență după care au intervenit și fiicele minore - Alexandra, Angela, Irina și Mihaela, care au curmat acțiunile lui

criminale îndreptate spre săvârșirea omorului victimei, astfel din cauze independente de voința sa nu și-a realizat scopul.

Pentru a concluziona despre cele relatate supra instanța de apel a reieșit din:

- *declarațiile inculpatului Grigoraș Vitalie și a părții vătămate Grigoraș Tatiana*, audiați în cadrul instanței de apel, care au susținut declarațiile sale date în cadrul instanței de fond;

- *declarațiile martorilor Grigoraș I., Grigoraș M., Godorogea V., Turcan A., și Grigoraș A.*, citite și verificate în cadrul instanței de apel;

probele materiale verificate și anume:

- *procesul - verbal de cercetare la fața locului din 04 august 2014*, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii care constituie domiciliul Tatianeii Grigoraș, situat în satul Ciopleni, raionul Criuleni, în rezultatul căruia s-a depistat și s-a ridicat două cuțite cu mânerele din lemn, un cearșaf de culoare aibă pe care se observau pete de culoare brună-cenușie (f.d. 12-24);

- *procesul - verbal de examinare a obiectului din 05 august 2014*, prin care a fost examinat un cuțit de bucătărie cu mânerul din lemn (f.d. 45-47);

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 660 din 08 august 2014*, conform căruia s-a constatat, că sângele recoltat de la partea vătămată Tatiana Grigoraș se referă la grupa O (H) - alfa, beta (I). Pe firele de tifon din spălaturile de pe cuțitul de bucătărie, ridicat la domiciliul Tatianeii Grigoraș au fost depistate urme de sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a fost constatat antigenul „H”, care a putut proveni pe contul sîngelui pătimatei Grigoraș Tatiana sau altei persoane ce are grupa de sânge analogică (f.d. 94-95);

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 661 din 08 august 2014*, conform căruia pe cearșaful pentru plapumă de culoare albă, ridicat la 04 august 2014 din casa de locuit a Tatianeii Grigoraș, au fost depistate pete de sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grupă a fost constatat antigenul „H”, care a putut proveni pe contul sîngelui pătimatei Grigoraș Tatiana sau altei persoane ce are grupa de sânge O (H) alfa, beta (f.d. 98-99);

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 1921/D din 02 septembrie 2014*, conform căruia s-a constatat, că Tatianeii Grigoraș i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plăgi tăiate penetrante a cutiei toracice, pneumotorax pe dreapta, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor înțepător, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare gravă; circumstanțe că pătimită ar fi căzut, lipsesc (f.d. 107-108);

- *raportul nr. 73s-2014 din 12 noiembrie 2014 de expertiză psihiatrică legală staționară*, conform căruia s-a constatat, că Grigoraș Vitalie Valeriu de careva maladiei psihice cronice nu suferă, prezintă diagnoza: „Tulburări mintale și de comportament datorită utilizării alcoolului”, fapt care este confirmat prin

datele anamnestice despre consumul abuziv de spirtoase pe parcursul ultimilor ani pe fundal de stres, cu pierderea controlului cantitativ și calitativ, cu diminuarea toleranței, stabilirea dependenței psihice și fizice, modificările de personalitate, despre dezadaptarea și decăderea lui socială. Diagnosticul se confirmă și prin examenul psihiatric clinic curent care depista la el o instabilitate afectivă, insuficiență intelectuală inaparentă, raționamente superficiale, concrete, cât și lipsa cu desăvârșire a simptomatologiei deficitare, specifică dinamicii proceselor endogene, fapt confirmat și la examenul psihometric (f.d. 111-114).

Conform prevederilor art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, dând o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea tentativei de omor a Tatianei Grigoraș.

S-a constatat cu certitudine că, inculpatul prin agresarea vădită a victimei, în timp ce Grigoraș Tatiana dormea, a apucat-o de păr și cu un cuțit de bucătărie pe care-l avea la sine din timp pregătit, i-a aplicat intenționat lovituri în regiunea cutiei toracice, astfel cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de plăgi tăiate penetrante a cutiei toracice, pneumotorax pe dreapta, ce constituie dovadă incontestabilă, că acesta a prevăzut și a urmărit omorul părții vătămate.

Instanța de apel a reiterat că chiar dacă între decizia de a agresa victima și punerea ei în executare a existat un interval de timp scurt, în conștiința inculpatului a avut loc procese psihice, ce caracterizează vinovăția de omor sub forma tentativei, întrucât, din punct de vedere subiectiv, forma acestei vinovății pentru existența infracțiunii în discuție este intenția în ambele sale modalități, directă sau indirectă, după cum inculpatul a prevăzut rezultatul faptei săvârșite, urmărind producerea lui sau, deși nu-l urmărea, a acceptat posibilitatea producerii morții victimei agresate, ca rezultat al acțiunii sale.

Colegiul la calificarea infracțiunii a ținut seama de numărul, locul și intensitatea loviturilor aplicate, de mijlocul utilizat, de rezultatul infracțional, apreciat de raportul medico-legal ca leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Prin urmare, sub aspectul laturii obiective și celei subiective, ca elemente constitutive ale componenței de infracțiune, s-a constatat cu certitudine, că inculpatul, în împrejurările stabilite, a acționat cu intenția de a omorî victima, însă, din cauze independente de voința primului, adică intervenirea fiicelor minore, aceasta nu și-a produs efectul.

Referitor la versiunea inculpatului, precum că n-a urmărit scopul omorului victimei, instanța de apel a conchis că nu are bază probatorie și nu poate fi pusă la baza achitării sau recalificării faptei săvârșite, devreme ce probele prezentate în

sprijinul învinuirii, cercetate și, după caz, verificate în ședința instanței de apel, au dovedit cu certitudine săvârșirea infracțiunii constatate.

În combaterea argumentelor invocate de inculpat, din datele exterioare faptei comise, din împrejurările în care a avut loc acțiunea, din motivul care l-a determinat pe inculpat, din scopul pe care și-a propus să-l atingă și din mijloacele de execuție folosite, s-a reținut, în mod indubitabil, că inculpatul, în împrejurările stabilite, a acționat cu intenția de a omorî victima, însă, din cauze independente de voința primului, aceasta nu și-a produs efectul.

Instanța de apel calificând acțiunile inculpatului în prevederile art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, s-a bazat pe recomandările oferite *în pct. pct. 10) și 11) din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2012 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor”*, din care rezultă că sub aspectul laturii subiective, fapta prevăzută la art. 201/1 alin. (3), lit. c) Cod penal se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare.

Prin urmare în speță, instanța de apel avînd în vedere următoarele împrejurări de fapt stabilite: natura relațiilor dintre inculpat și victimă anterioare săvârșirii faptei - de ură; folosirea cuțitului ca mijloc apt de a produce moartea; locul și regiunea corpului unde s-a aplicat lovitura - organ vital; atitudinea inculpatului după săvârșirea faptei - acțiunile criminale au fost împiedicate prin acțiunile active ale altor persoane; a concluzionat cert că inculpatul față de victimă a acționat cu intenție directă, dar nu din imprudență, adică își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii de omucidere, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit, în mod conștient, survenirea acestor urmări, însă din cauze independente de voința sa, nu și-a produs efectul.

Soluționînd chestiunea cu privire la pedeapsa penală pentru săvârșirea infracțiunii în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, deși antecedentul penal este stins.

5. Împotriva deciziei menționate avocatul Boris Druță în numele inculpatului Grigoraș Vitalie și inculpatul au declarat recursuri ordinare.

5.1. *Avocatul Boris Druță în numele inculpatului Grigoraș Vitalie*, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului se invocă:

- instanța de apel a ignorat individualizarea faptelor ce se întemeiază pe probațiunea acumulată la materialele dosarului penal așa cum prevede art. 100-101 Cod de procedură penală;

- din conținutul deciziei instanței de apel reiese că atât apărătorul cât și recurentul nici nu au fost prezenți la ședință, deoarece nu este reflectată poziția acestora;

- în decizie instanța de apel numește partea vătămată cu un alt nume;

- nu au fost respectate cerințele prevăzute de art. art. 51-53,100,101 Cod de procedură penală, art. 5, art.13 CEDO, pentru a se stabili adevărul și respecta drepturile constituționale ale lui Grigoraș Vitalie ; nu s-a contribuit la selectarea probelor solicitate de părți pentru a desfășura o examinare legală și întemeiată. Nu s-a luat în considerație că acest conflict de familie are o vechime mai mare și foștii soți au purtat mereu ostilitate și s-au provocat reciproc în decursul anilor. Familia în cauză crește și educă 4 copii minori, iar stabilirea unui termen de pedeapsă atât de grav inevitabil duce la destrămarea definitivă a familiei;

- s-a ignorat faptul că Grigoraș Vitalie a recunoscut vina săvârșită ca violență (art.201/1 Cod penal) și nu ca tentativă de omor;

- concluzia instanței de apel nu se întemeiază pe recomandările oferite în pct. pct.10) și 11) din Hotărîrea Plenului CSJ din 24.12.2012 "*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor*", din care rezultă că sub aspectul laturii subiective, fapta prevăzută la art. 201/1 Cod penal se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile;

- instanța de fond corect a calificat acțiunile lui Grigoraș Vitalie aplicîndu-i o pedeapsă rezonabilă, pe care este de acord s-o execute.

5.2. *Inculpatul Grigoraș Vitalie*, fără a invoca nici un temei din art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței instanței de fond.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 Cod procedură penală procurorul și partea vătămată au depus referință asupra recursurilor declarate, pronunîndu-se asupra inadmisibilității acestora, considerînd decizia contestată legală și întemeiată.

7. Judecînd recursurile ordinare și verificînd legalitatea hotărîrii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

7.1. Conform prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (redacția 05 aprilie 2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, inculpatul a depus recurs ordinar la 25 iunie 2015, iar conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 14-15, Vol. II) dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 03 aprilie 2015 în

prezența părților, iar copia deciziei motivate a fost înmînată recurentului la 04 mai 2015, fapt confirmat prin recipisa din aceeași dată (f. d. 27, Vol. II) și prin semnătura inculpatului se confirmă primirea copiei deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că recursul inculpatului a fost depus peste termen, or, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca depus peste termen, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 04 iunie 2015, iar inculpatul a avut reală posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege, cu atât mai mult că avocatul său a declarat recurs în termen.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră, că recursul ordinar declarat de inculpat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7.2. Referitor la recursul avocatului în numele inculpatului.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecînd recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că avocatul declarînd recurs în favoarea inculpatului în recursul său a invocat ca temei pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală fără a oferi careva

motivare în acest sens, însă din conținutul acestuia reiese că autorul critică soluția instanței de apel, pe motiv că acțiunile lui Grigoraș Vitalie au fost încadrate greșit în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, eroare care de fapt se prevede în pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, conform art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel pentru a repara erorile de drept invocate.

Verificînd materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul lărgit conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă privind casarea sentinței instanței de fond și condamnarea inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul reiterează că așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. **4.1** din prezenta decizie.

Făcînd o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, instanța de recurs constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de admitere a argumentelor invocate de procuror în acest sens. Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a acționat cu intenție directă și a urmărit incipient scopul săvîrșirii omorului asupra părții vătămate, însă din cauze independente de voința dînsului, adică intervenirea fiicelor minore, aceasta nu și-a produs efectul, precum a fost incriminat acestuia și prin rechizitoriu.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît cele ale apărării, cît și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia privind vinovăția lui Grigoraș Vitalie, de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa este aplicată în limita sancțiunii prevăzute în articolul respectiv.

Referitor la criticele expuse de avocatul-recurent precum că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate din oficiu de către instanța de fond în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar instanța de apel ilegal a adoptat o soluție de condamnare în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, Colegiul menționează că acestea sunt invocate cu scopul de a micșora cuantumul pedepsei care diferă de la un articol la altul.

Prin urmare, din textul recursului avocatului se conchide că, în esență, acesta își focusează tactica apărării pe faptul că inculpatul și partea vătămată sunt persoane divorțate, însă Colegiul relevă că cu toate că conform art. 133/1 lit. a) Cod penal, membrii de familie sunt persoane divorțate, instanța de apel corect a casat soluția primei instanțe și a ținut cont de faptul că Grigoraș Vitalie a acționat cu intenția de a o omorî pe Grigoraș Tatiana, iar dacă făptuitorul manifestă intenție față de decesul victimei, în cazul dat se aplică nu art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, dar art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, luînd în considerație că acesta nu și-a dus acțiunile pînă la capăt din cauze independente de voința dînsului, adică nerealizarea integrală a intenției infracționale, deoarece au intervenit fiicele minore.

Tot aici, instanța precizează că din declarațiile lui Grigoraș Tatiana și a martorilor Grigoraș Irina, Grigoraș Mihaela și Grigoraș Alexandra, care sunt fiicele minore ale acesteia, rezultă că inculpatul anterior o amenința cu moartea pe partea vătămată, ba chiar în dimineața comiterii tentativei de omor aceasta a primit mai multe apeluri telefonice de la ultimul prin care spunea că *asta va fi ultima zi din viața ei*.

Totodată, instanța precizează că în momentul săvîrșirii infracțiunii de către inculpat asupra părții vătămate, aceasta avea ordonanță de protecție emisă de către Judecătoria Criuleni la 10 iulie 2014, privind aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 60 zile, fapt confirmat și prin declarațiile părților date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d. 213-214, 223-225, Vol. I).

Astfel, în opinia Colegiului criticele avocatului recurent referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate prin actul de sesizare a instanței, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în procesul penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul lărgit în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte

evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurenți, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil prin probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei soluții de menținere a sentinței instanței de fond.

Eroarea de drept nominalizată se circumscrie situației când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, după cum se specifică și în recurs. Însă, contrar alegațiilor invocate, Colegiul specifică că pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seamă de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de fond și apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, în opinia Colegiului, criticele recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor lui Grigoraș Vitalie în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, se reține că simpla invocare de către recurent a faptului că acțiunile au fost încadrate greșit, nu poate servi ca temei de casarea a unei hotărâri judecătorești, ci aceasta trebuie să fie urmată de o motivare corespunzătoare, specificându-se din care motive faptele inculpatului nu pot fi calificate în baza articolului incriminat.

Referitor la argumentul avocatului și anume că în decizie instanța de apel numește partea vătămată cu un alt nume, Colegiul consideră că aceasta este o eroare mecanică strecurată în decizie și nu este un motiv care ar duce la casarea soluției.

Vis-a-vis de argumentul referitor la faptul, că în decizia Curții de Apel nu este reflectată poziția inculpatului și apărătorului său, Colegiul de asemenea se expune critic, or potrivit conținutului deciziei recurate cât și procesului - verbal al ședinței de judecată în ordine de apel, inculpatul a fost audiat suplimentar, i-au fost cu strictețe respectate toate drepturile procedurale, ca de altfel și avocatului acestuia, iar careva obiecții la procesul - verbal în ordinea prevăzută de lege nu au fost făcute.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, mai mult, instanța de apel a apreciat just probatoriul administrat,

specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată și luând în considerație că criticele din recursul declarat de avocat în numele inculpatului, sunt neîntemeiate, iar recursul inculpatului a fost depus peste termen, se impune incontestabil respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocatul Boris Druță în numele inculpatului și de către inculpatul Grigoraș Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui Grigoraș Vitalie, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 octombrie 2015.

Președinte:

Judecători:

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun